

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/263/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412220917
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1412220917.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobkýň: 1/ H. J., trvale bytom I. X, 841 02 Bratislava, 2/ T. W., trvale bytom G. XX/B, 831 02 Bratislava, obe zastúpené T. W., trvale bytom G. XX/B, 831 02 Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a iné, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobkyne sa žalobou domáhali, aby súd určil, že kúpna zmluva č. 43076 uzatvorená dňa 09.03.1990, medzi K. V., rod. W. ako predávajúcou a Výstavbou hlavného mesta SSR Bratislavy, investorskoinžinierska organizácia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy ako kupujúcim, ktorou K. V. predala časť pozemku PK parcely č. XXXX vo výmere 1 334 m², je absolútne neplatným právnym úkonom a je neplatná.

Na odôvodnenie žaloby uviedli, že predmetnou kúpnu zmluvou K. V. predala časť pozemku o výmere 1 334 m² z pozemku PK parc. č. XXXX, pričom tento pozemok bol v podielovom spoluvlastníctve v ? menovanej a jej manžela Y. V., ktorý zomrel XX.XX.XXXX bez zanechania závetu. To malo za následok, že dedičmi zo zákona v 1. skupine sa stali manželka a deti poručiteľa, teda aj žalobkyne. Poukázali tiež na to, že v dedičských konaniach po zomrelom Y. V. jeho vlastníctvo uvedeného pozemku v ? prejednané nebolo. Uviedli, že nakoľko K. V. nebola výlučnou vlastníčkou predmetného pozemku, nemohla ho ani predať, a preto je kúpna zmluva, ktorou tak urobila, absolútne neplatná. Čo sa týka naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení uviedli, že navrhované rozhodnutie súdu môže byť podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností do zákonného stavu a následného prejednanía novoobjaveného dedičstva po zomrelom Y. V..

Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že z rozhodnutia Štátneho notárstva Bratislavy 4 zn. D 146/81 zo dňa 23.04.1981, z uznesenia Obvodného súdu Bratislava 4 zo dňa 27.05.1994 právoplatného dňa 04.07.1994 a z osvedčenia o dedičstve 23D/92/2004, Dnot 19/2004 vyplýva, že poručiteľ Y. V. mal štyri deti - H. J., nar. XX.XX.XXXX, T. W., nar. XX.XX.XXXX, Y. V. nar. XX.XX.XXXX a K.Š. V., nar. XX.XX.XXXX. To znamená, že ku dňu smrti poručiteľa, K. V. vlastnila pozemok parc. č. XXX2 v podiele 3/5 (podiel ? vlastnila na základe zápisu v pozemkovoknižnej vložke č. 147 a podiel 1/10 zdedila po manželovi), pričom každé z detí poručiteľa zdedilo podiel 1/10. V nadväznosti na uvedené mal za to, že žalobkyne nepreukázali naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy č. 43076 uzatvorenej dňa 09.03.1990, nakoľko ich právne postavenie k

pozemku parc. č. 3XXX sa ani po určení neplatnosti tejto kúpnej zmluvy nezmení, teda vyriešenie otázky absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy nepovedie k úplnému vyriešeniu sporného vlastníckeho vzťahu žalobkyň k pozemku parc. č. XXXX. Poukázal tiež na to, že sa stal vlastníkom pozemku registra "E" parc. č. XXXX na základe § 2 zákona č. 138/1991 Zb., čo v súvislosti s § 34 ods. 2 katastrálneho zákona znamená, že právo k tejto nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a nakoľko mu vzniklo vlastníctvo k danému pozemku na základe inej právnej skutočnosti ako tej, ktorej neplatnosti sa žalobkyne domáhajú, kataster nehnuteľnosti by v prípade rozhodnutia, ktorým by súd žalobe vyhovel, za vlastníkov daného pozemku vyznačil pôvodných pozemkovoknižných vlastníkov, pričom žalobkyne majú nárok iba na spoluvlastnícky podiel 2/10. Napokon poukázal na to, že on ako aj jeho právny predchodca mali pozemok parc. č. XXXX v oprávnenej držbe už od roku 1990 a od toho dátumu s ním nakladali ako sa vlastným, čím došlo k vydržaniu spornej nehnuteľnosti.

Uznesením č.k. 40C/263/2012-126 zo dňa 13.11.2014 súd pripustil zmenu žaloby - rozšírenie o ďalší určovací výrok, ktorým sa žalobkyne domáhali, aby súd určil, že kúpnu zmluvou č. 40681 z 20.07.1971 uzatvorenou medzi Y. V. a jeho manželkou K. V. na strane predávajúcich a Národným výborom hlavného mesta SSR Bratislavy na strane kupujúceho, z pozemku parc. č. XXXX bola odkúpená časť pozemku o výmere len 817 m², a to na komunikáciu.

Na odôvodnenie tejto časti žaloby žalobkyne uviedli, že v predmetnej kúpnej zmluve z 20.07.1971 došlo k počtovej sčítacej chybe, keď namiesto správnej výmery 817 m² je v nej uvedená nesprávna výmera 867 m².

Žalovaný vo vzťahu k rozšírenej časti žaloby poukázal na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, keďže vlastníkom predmetného pozemku je v súčasnosti Ministerstvo vnútra SR, pričom sa konkrétne jedná o parc. č. XXXX/XXX, ktorá je zapísaná na LV XXXX.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Pozemok parc. č. XXXX o výmere 2 201 m² bol pôvodne zapísaný v pozemkovoknižnej vložke č. XXX v k.ú. Dúbravka. Dňa 27.08.1958 bol odpísaný do pozemkovoknižnej vložky č. XXX pod čd. XXXX v prospech Y. V., nar. XX.XX.XXXX a K. V., nar. XX.XX.XXXX, každý v podieli ? na základe darovacej zmluvy zo dňa 16.05.1955. Časť uvedeného pozemku bola od Y. V. a K. V. vykúpená kúpnu zmluvou č. XXXX zo dňa 20.07.1971 v prospech Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy. V súčasnosti je táto časť pozemku zahrnutá v pozemku registra "C" parc. č. XXXX/XXX zapísanom na LV č. 2XXX v prospech SR - Ministerstvo vnútra SR. Ďalšia časť pozemku o výmere 1 334 m² bola vykúpená kúpnu zmluvou č. 43076 zo dňa 09.03.1990, ktorou K. V. ako predávajúca previedla na kupujúceho - Výstavbu hlavného mesta SSR Bratislavy, investorská-inžinierska organizácia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy uvedenú časť pozemku. V súčasnosti je predmetná časť pozemku zahrnutá do pozemkov registra "C" parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX bez evidovania vlastníckych vzťahov na LV.

Uvedený skutkový stav nebol medzi účastníkmi sporný, navyše jednoznačne vyplýva aj z vykonaných dôkazov, a to z kúpnej zmluvy č. XXXX zo dňa 20.07.1971 (č.l. 28-29 spisu), kúpnej zmluvy č. 43076 zo dňa 09.03.1990 (č.l. 7 a 30 spisu), finančného poukazu zo dňa 05.10.1971 (č.l. 114 spisu) a finančného poukazu zo dňa 26.03.1990 (č.l. 31 spisu), zápisnice zo dňa 31.07.1989 (č.l. 87 spisu), výpisu z katastra nehnuteľnosti (č.l. 37, 44-46 spisu), námietok k návrhu ROEP zo dňa 22.08.2012 (č.l. 6 a 36 spisu) a z oznámenia Správy katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu zo dňa 11.07.2011 (č.l. 120-122 spisu).

Medzi účastníkmi rovnako nebolo sporné, že Y. V., nar. XX.XX.XXXX zomrel dňa 23.01.1981, pričom ako dedičia zo zákona v 1. skupine prichádzali do úvahy manželka K. V., nar. XX.XX.XXXX a deti H. J., nar. XX.XX.XXXX (žalobkyňa 1/), T. W., nar. XX.XX.XXXX (žalobkyňa 2/), Y. V., nar. XX.XX.XXXX a K.Š. V., nar. XX.XX.XXXX. V dedičských konaniach po poručiťovi Y. V., nar. XX.XX.XXXX nebola sporná časť pozemku parc. č. XXXX o výmere 1 334 m² (ktorá bola vykúpená kúpnu zmluvou č. XXXXX zo dňa 09.03.1990) prejednaná. Syn poručiťa Y. V., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX bez zanechania potomkov. Druhý syn poručiťa K. V., nar. XX.XX.XXXX, zomrel J. XX.XX.XXXX, pričom zanechal dve dcéry - T. U., nar. XX.XX.XXXX a Y. T., nar. XX.XX.XXXX. Manželka poručiťa K. V., nar. XX.XX.XXXX, zomrela dňa XX.XX.XXXX. Dedičské konanie po nej nie je doposiaľ ukončené, ako dedičia prichádzajú do úvahy žalobkyne 1/ a 2/ a vnučky T.G. U., nar. XX.XX.XXXX a Y. T., nar. XX.XX.XXXX.

Uvedené skutočnosti (okrem toho, že neboli medzi účastníkmi sporné) vyplývajú jednoznačne z pripojených dedičských spisov sp. zn. D 146/1981, D 352/1993, 23D 146/2003, 23D 92/2014, osvedčenia o dedičstve sp. zn. 1D 382/2009-12 (č.l. 97-98 spisu) a osvedčenia o dedičstve 1D 732/2007-30 (čl. 100-102 spisu), úmrtného listu K. V. (č.l. 99 spisu), úmrtného listu K. V. (č.l. 54 spisu) a z oznámenia okruhu dedičov po nebohej K. V. (č.l. 129-130 spisu).

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 139 ods. 1 O.z. z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

Podľa § 39 O.z. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Žalobkyne sa v konaní domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy č. 43076 zo dňa 09.03.1990, ktorou pozostalá manželka po poručiteľovi Y. V. - K. V. ako predávajúca previedla na Výstavbu hlavného mesta SSR Bratislavy, investorsko-inžinierska organizácia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy ako kupujúceho časť pozemku parc. č. XXXX C. výmere 1 334 m². Ako dôvod neplatnosti uviedli to, že menovaná K.Š. V. nebola výlučnou vlastníčkou predmetného pozemku (keďže tento bol v podielovom spoluvlastníctve Y. V. a K. V. v podieli ?), a preto s ním nemohla samostatne disponovať. Poručiteľ Y. V. zomrel dňa XX.XX.XXXX, jeho podiel na uvedenom pozemku však v dedičských konaniach po ňom prejednaný nebol. Ako dedičia po poručiteľovi Y. V. prichádzali do úvahy manželka K. V. a deti H. J., nar. XX.XX.XXXX (žalobkyňa 1/), T. W., nar. XX.XX.XXXX (žalobkyňa 2/), Y. V., nar. XX.XX.XXXX a K. V., nar. XX.XX.XXXX.

Vo všeobecnosti platí, že ak poručiteľ zanechal viac dedičov, sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa na týchto právach a povinnostiach navzájom podieľajú a majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov v zmysle § 91 ods. 2 O.s.p. To platí aj v prípade, ak poručiteľ zanechal viac dedičov a ak nebolo dedičstvo medzi nimi ohľadne vecí, o ktoré ide v občianskom súdnom konaní, vedenom s inou osobou ako dedičom (ktorá nie je poručiteľovým dedičom) vyporiadané. Za stavu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol tento majetok známy (nebol predmetom dedičstva) a nebol v konaní o dedičstvo prejednaný, sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za vlastníkov tejto veci. Z právnych úkonov týkajúcich sa tejto veci sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne a majú postavenie vyplývajúce z ustanovenia § 91 ods. 2 O.s.p. (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. marca 2011, sp. zn. 3 Cdo 222/2010 a z 31. marca 2009, sp. zn. 2 Cdo 45/2008, obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 18. januára 2001, sp. zn. 22 Cdo 2501/98).

V nadväznosti na uvedené závery v spojení so skutkovým stavom, aký bol v prejednávanej veci, potom platí, že ak sa žalobkyne ako dedičky po poručiteľovi Y. V. domáhali určenia neplatnosti právneho úkonu, ktorým ich matka previedla podiel poručiteľa na pozemku parc. č. XXXX o výmere 1 334 m² na tretiu osobu, mali sa konania zúčastniť všetci dedičia poručiteľa Y. V.. V prípade viacerých dedičov totiž ide o nerozlučných spoločníkov v zmysle § 91 ods. 2 O.s.p. Tento dôsledok je odôvodnený (okrem iného) aj tým, že právny úkon nemôže byť určený za neplatný iba voči niektorým z dedičov (ako účastníkom nerozlučného spoločenstva) a voči ostatným nie. Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané (a medzi účastníkmi to napokon ani nebolo sporné), že dedičmi po poručiteľovi Y. V. boli nielen žalobkyne, ale aj ďalšie dve deti poručiteľa - Y. V., nar. XX.XX.XXXX a K.Š. V., nar. XX.XX.XXXX a napokon aj manželka poručiteľa - K. V.. Keďže Y. V., K. V. ako aj K. V. už zomreli, na ich miesto nastupujú ich dedičia ako právni nástupcovia. Y. V. nezanechal žiadnych potomkov (ako dedič prichádzala do úvahy jeho matka - K. V.). K. V. zanechal dve dcéry - T. U. a Y. T. a po K. V. prichádzajú do úvahy ako dedičia okrem žalobkýň 1/ a 2/ aj vnučky T. U. a Y. T.. Z uvedeného vyplýva, že ak sa žalobkyne domáhali určenia neplatnosti právneho úkonu, ktorým ich matka previedla podiel poručiteľa Y. V. na

pozemku parc. č. XXXX na tretiu osobu, mali sa konania zúčastniť nielen ony (ako právne nástupkyne poručiťela Y. V.), ale aj ďalšie dve právne nástupkyne poručiťela - T.Á. U. a Y. T. (ako dcéry nebohého syna poručiťela - K. V. a zároveň vnučky samotného poručiťela Y. V.). Okrem toho súd poukazuje na to, že v prípade žalôb o určenie neplatnosti právneho úkonu musia byť účastníkmi konania všetci účastníci napadnutého právneho úkonu (prípadne ich právni nástupcovia), inak je daný nedostatok aktívnej alebo pasívnej vecnej legitímácie (porov. rozsudok Krajského súdu Prešov z 10.07.2012, sp. zn. 17Co/58/2012). V posudzovanej veci boli účastníkmi napadnutého právneho úkonu (kúpnej zmluvy č. 43076 zo dňa 09.03.1990) K.Š. V. ako predávajúca a Výstavba hlavného mesta SSR Bratislavy, investorsko-inžinierska organizácia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy ako kupujúci. Právnym nástupcom kupujúceho je žalovaný (Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava). Právnym nástupcom predávajúcej K. V. sú však okrem jej dvoch dcér - žalobkýň 1/ a 2/ aj jej dve vnučky - T. U. a Y. T..

Z uvedeného je teda zrejmé, že menované vnučky - T. U. a Y. T. ako právne nástupkyne poručiťela Jozefa Hlubika (a zároveň predávajúcej K. V.) mali byť v každom prípade účastníkmi tohto súdneho konania (či už na strane žalobkýň alebo žalovaného). Keďže tomu tak nebolo, neostávalo súdu iné ako pre nedostatok vecnej legitímácie žalobu zamietnuť.

Nad rámec uvedeného súd poukazuje aj na ďalší dôvod, pre ktorý nebolo možné žalobe vyhovieť. Podmienkou úspešnosti určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) O.s.p. je totiž preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný prostriedok ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania.

Žalovaný argumentoval nedostatkom naliehavého právneho záujmu s odôvodnením, že právo k spornej nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou, keďže sa stal vlastníkom predmetného pozemku na základe zákona č. 138/1991 Zb.. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 91/2006, v zmysle ktorého naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností nie je daný, ak sa vlastníckeho práva k nehnuteľnosti dotýka ďalšia právne zmena v zmysle § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností.

K tomu súd uvádza, že predmetné rozhodnutie rieši predovšetkým otázku naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností z pohľadu spôsobilosti rozsudku určujúceho jej neplatnosť dosiahnuť záznamom v registri nehnuteľností obnovenie zapísaného vlastníckeho stavu pred neplatným úkonom. Rozhodnutie vychádza zo znenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom do 14. októbra 2008. Podľa aktuálneho znenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, 10ea) okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka. 10eb). V poznámke 10 eb) sa nachádza odkaz na ustanovenie § 44a a 159a O.s.p.

Podľa § 44a O.s.p. účastník konania je oprávnený podať na príslušnom okresnom úrade návrh na zápis začatia súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnostiam, alebo súdneho konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Ustanovenie sa použije rovnako aj na mimoriadne opravné prostriedky.

Podľa § 159a O.s.p. výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, prípadne o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre účastníkov zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu

vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti a ktorý bol podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností je síce daný aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou, avšak za podmienky, že rozhodnutie súdu je záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka. Rozhodnutie súdu o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, je záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka iba vtedy, ak v tomto čase bola v katastri nehnuteľností vykonaná poznámka o súdnom konaní ohľadne neplatnosti tohto právneho úkonu. V posudzovanej veci bolo právo k napadnutému pozemku dotknuté právnou zmenou, keď predmetný pozemok prešiel na žalovaného na základe zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Už len z časových súvislostí je zrejmé, že poznámka o tomto súdnom konaní v katastri nehnuteľností ani nemohla byť zapísaná (odhliadnuc od odlišnej právnej úpravy účinnej v tom období). Platí preto právny záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku sp. zn. 1Cdo 91/2006 (R 61/2007), že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností nie je daný, ak sa vlastníckeho práva k nehnuteľnosti dotýka ďalšia právna zmena.

Bez ohľadu na to však súd zastáva názor, že žaloba žalobkýň nebola vhodne zvoleným procesným prostriedkom ochrany ich práv, keď ich právne postavenie by sa ani po určení neplatnosti napadnutej kúpnej zmluvy nezmenilo (vyriešenie otázky neplatnosti kúpnej zmluvy by nevedlo k úplnému vyriešeniu sporného vlastníckeho vzťahu žalobkýň). Podľa názoru súdu žalobkyne (a ďalšie dve do úvahy prichádzajúce dedičky - T. U. a Y. T.) sa mali žalobou domáhať určenia, že sporný pozemok patrí do dedičstva po Y. V. v ? k celku. V prípade úspechu takejto žaloby by bol tento majetok zahrnutý do dedičstva (novobjaveného) po poručiťovi Y. V. (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2009, sp. zn. 2 Cdo 45/2008, obdobne rozsudok Krajského súdu Trnava z 15. mája 2013, sp. zn. 24Co/93/2013). V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na tú skutočnosť, že K. V. ako predávajúca nakladala spornou kúpnu zmluvou so svojim podielom na predmetnom pozemku oprávnené, žalobkyne sa však domáhali určenia neplatnosti celej kúpnej zmluvy.

Čo sa týka druhého určovacího výroku (že kúpnu zmluvou č. 40681 z 20.07.1971 uzatvorenou medzi Y. V. a jeho manželkou K. V. na strane predávajúcich a Národným výborom hlavného mesta SSR Bratislavy na strane kupujúceho, z pozemku parc. č. XXXX X.ola odkúpená časť pozemku o výmere len 817 m², a to na komunikáciu) súd uvádza, že okrem nedostatku vecnej legitímácie (z rovnakých dôvodov ako už súd uviedol vyššie) nemali žalobkyne na požadovanom určení rovnako ani naliehavý právny záujem. Žalobou v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. sa totiž možno domáhať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je (ak je na tom naliehavý právny záujem). Žalobkyne sa však druhým určovacím výrokom domáhali určenia faktickej skutočnosti (že predmetnou zmluvou bola odkúpená časť pozemku len o výmere 817 m² a nie 867 m²) s odôvodnením, že došlo iba k počtovej sčítacej chybe. Takáto žaloba nemá oporu zákone, a preto žalobkyne nemohli mať ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Zo všetkých uvedených dôvodov súd žalobu žalobkýň ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.